

Sygn. akt: XII 1 Co 1311/19

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku

Wydział XII Cywilny Sekcja do Spraw Egzekucyjnych

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Krata

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2020 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela **Naczelnika (...) U. G.**

przeciwko dłużnikowi **(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

w sprawie ze skargi wierzyciela na czynności Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym G. K. P. w sprawie **Km (...)** – na postanowienie z dnia 12 marca 2019 r. o ograniczeniu zajęcia wierzytelności od N. (...)

p o s t a n a w i a :

1. zmienić postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym G. K. P. z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie Km (...)w ten sposób, że oddalić wnioszek dłużnika z dnia 04 marca 2019r. o ograniczenie egzekucji;
2. zasądzić od dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa –S. G.kwotę 50,00 (pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu opłaty od skargi, od której uiszczenia wierzyciel był zwolniony z mocy ustawy.

SSR Joanna Krata

UZASADNIENIE

Wierzyciel Naczelnik (...) (...) G. w dniu 28 marca 2019 r. wystąpił ze skargą na czynności Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym G. (...) K. P. w sprawie Km (...) tj. na postanowienie o ograniczeniu zajęcia wierzytelności z dnia 12 marca 2019 r. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Komornika w całości.

Wierzyciel zarzucił Komornikowi naruszenie art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. w zw. z art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez bezzasadne ograniczenie zajęcia wierzytelności należnych dłużnej Spółce od N. (...) o kwotę 87 240,00 zł stanowiącą kwotę wolną od egzekucji należną świadczeniobiorcy spółki dłużnej tj. (...) Sp. z o.o. potwierdzonych fakturą VAT nr (...) r.

Wierzyciel podniósł, że przepis art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. nie uprzywilejowuje wierzytelności pracowników dłużnika ani świadczeniodawców, o których mowa w art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w ten sposób, iż mogą oni uzyskać zaspokojenie swoich wierzytelności w pierwszeństwie przed innymi wierzycielami dłużnika, a jedynie uprzywilejowuje te wierzytelności poprzez umożliwienie ich dochodzenia w pełnej wysokości.

Ponadto skarżący poinformował, że z uwagi na zakończenie świadczenia usług przez dłużnika na rzeczN. ograniczenia wynikające z treści art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie. Z uwagi na zakończenie

udzielania usług przez dłużnika nie istnieją obecnie żadne ograniczenia w możliwości dochodzenia wierzytelności przez Naczelnika (...) U. (...)G..

Komornik przekazał uzasadnienie dokonania zaskarżonej czynności wraz z aktami egzekucyjnymi Km (...) wnosząc o oddalenie skargi wierzyciela w całości jako bezzasadnej.

Komornik wyjaśnił, że w dniu 04 marca 2019 r. pełnomocnik spółki dłużnej złożył wniosek o ograniczenie zajęcia wierzytelności przysługujących dłużnikowi z N. o kwoty wolne od egzekucji stanowiące należności dla podwykonawcy spółki dłużnej tj. (...) Sp. z o.o. Dłużnik w swoim wniosku o ograniczenie wskazał, iż podpisał umowę o współpracy z (...) Sp. z o.o., na mocy której (...) Sp. z o.o. jest podwykonawcą dłużnika w zakresie udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w poszczególnych rodzajach. (...) Sp. z o.o. jest zatem świadczeniodawcą, o którym mowa w art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

W ocenie Komornika bezspornym jest, iż dłużnikowi przysługują wierzytelności z N. oraz iż wobec dłużnika swoje wierzytelności ma również (...) Sp. z o.o. jako podwykonawca usług medycznych tj. świadczeniodawca, o którym mowa w art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych. Komornik wskazał również, iż dłużna spółka podpisała umowę z N. o świadczenie usług medycznych na rok 2019 r., a zatem nadal świadczy usługi medyczne.

Sąd w trybie art. 839 § 1 k.p.c. w zw. z art. 760 § 2 k.p.c. dokonał wysłuchania stron postępowania.

Wierzyciel po zapoznaniu się z odpowiedzią Komornika na skargę z dnia 21 marca 2019 r., pismem z dnia 6 listopada 2019 r. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Wierzyciel podkreślił, iż zgodnie z art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. wierzytelności pracowników i świadczeniodawców, o których mowa w art. 5 pkt 41 lit a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nie wyłączają spod egzekucji wierzytelności dłużnej spółki należnych jej od N. do wysokości wypłaty i tym samym nie mogą być traktowane jako wierzytelności niepodlegające egzekucji.

Wierzyciel podniósł, że z uwagi na systematykę przepisów oraz ich treść, brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, aby wierzytelności pracowników czy świadczeniodawców w stosunku do dłużnika miały być zaspokajane poza postępowaniem egzekucyjnym bez uzyskania przez te podmioty odpowiedniego tytułu wykonawczego, zwłaszcza gdy pomiędzy tymi podmiotami występują powiązania osobowe lub kapitałowe, a przyjęty przez spółki model biznesowy ich funkcjonowania może wskazywać na celowe działania mające na celu udaremnienie prowadzenia egzekucji z majątku spółki.

Zdaniem Naczelnika (...) U. (...) G. art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. nie uprzywilejowuje wierzytelności pracowników dłużnika ani świadczeniodawców, o których mowa w art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych w ten sposób, iż mogą oni uzyskać zaspokojenie swoich wierzytelności w pierwszeństwie przed innymi wierzycielami dłużnika i bez uzyskania tytułu wykonawczego, a jedynie uprzywilejowuje te wierzytelności poprzez umożliwienie ich dochodzenia w pełnej wysokości.

Wierzyciel wskazał, że z uwagi na zakończenie udzielania świadczeń na podstawie aneksu nr (...) z dniem 31 grudnia 2018 r. jakiegokolwiek ograniczenia w egzekucji zajętej wierzytelności należy bowiem uznać za niezgodne z art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. w , ale także niezgodne z art. 773 § 5 k.p.c. w zw. z art. 838 k.p.c. oraz art. 8 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W przypadku wierzytelności przypadających dłużnikowi z budżetu państwa lub od N. z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych ograniczenia, o których mowa w art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. nie mają zastosowania do wierzytelności publicznoprawnych, albowiem przepisy ustawy i postępowaniu egzekucyjnym w administracji nie przewidują w ogóle żadnych ograniczeń w odniesieniu do egzekucji z przedmiotowych wierzytelności (art. 8 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).

Pełnomocnik dłużnika ustosunkował się do skargi wierzyciela z dnia 21 marca 2019 r. i pismem z dnia 5 listopada 2019 r. oświadczył, iż uznaje za prawidłowe stanowisko zajęte przez Komornika w toku postępowania egzekucyjnego, w związku z czym wniósł o oddalenie skargi wierzyciela w całości.

Pełnomocnik dłużnika, odnosząc się do argumentacji przedstawionej przez wierzyciela w jego skardze na czynności komornika z dnia 28 marca 2019 r. wskazał, że podmioty, o którym mowa w powołanym art. 831 §1 pkt 7 k.p.c. tj. pracownicy dłużnika lub świadczeniodawcy, o których mowa w art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych – to przede wszystkim lekarze i podwykonawcy świadczeń opieki zdrowotnej (przychodnie lekarskie), które bezpośrednio zapewniają ciągłość ich udzielania. Zdaniem dłużnika byłoby całkowicie nielogicznym wyłączenie tej grupy wierzycieli z dyspozycji ww. przepisu na korzyść innych wierzycieli dłużnika, którzy zostali uprawnieni do egzekwowania się bezpośrednio z 75% wartości wierzytelności dłużnika względem N.

Jednocześnie pełnomocnik dłużnika podkreślił, iż nie prawdą jest twierdzenie jakoby udzielanie przez dłużnika świadczeń opieki zdrowotnej zakończyło się z dniem 31 grudnia 2018 r., albowiem świadczenia te były wykonywane również w 2019 r., a zatem wierzytelność Spółki (...) Sp. z o.o. powstała przed ukończeniem udzielania tych świadczeń. Pełnomocnik dłużnik przedłożył aneks nr (...) do umowy nr (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju ambulatoryjna opieka specjalistyczna z dnia 30 kwietnia 2019 r. (k. 42 i nast. akt Co), zawartej pomiędzy N. – (...) Oddziałem Wojewódzkim w G. a (...) Sp. z o.o. w G..

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż administracyjne postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela Naczelnika (...) U. (...) G. przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w dniu 9 lipca 2018 r. zostało przekazane przez Naczelnika (...) U. (...) G. w związku ze zbiegiem egzekucji do dalszego prowadzenia Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym G. (...) K. P., o czym Komornik niezwłocznie zawiadomił strony postępowania oraz jego uczestników (k. 9–13 akt Km).

Pismami z dnia 9 lipca 2018 r. Komornik poinformował (...) Oddział N. w G., iż wszelkie dokonane zajęcia pozostają w mocy, a także dokonał aktualizacji zajęcia wierzytelności dłużnika należnych mu od (...) Oddziału (...) w G. (k. 14-15 akt Km).

Pismem z dnia 4 marca 2019 r. dłużnik wniósł na podstawie art. 831 §1 pkt 7 k.p.c. o ograniczenie egzekucji we wszystkich prowadzonych przeciwko dłużnikowi sprawach poprzez wyłączenie spod egzekucji wierzytelności przypadającej (...) Spółka z o.o. z siedzibą w G. względem dłużnika z tytułu wystawionej faktury nr (...) r. z dnia 1 lutego 2019 r. na kwotę 87 240,00 złotych brutto. Dłużnik wskazał, że (...) Spółka z o.o. jest zgłoszonym do N.podwykonawcą dłużnika w zakresie udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w poszczególnych rodzajach, a tym samym jest świadczeniodawcą, o którym mowa w art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. w świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zdaniem dłużnika opisana wierzytelność (...) Sp. z o.o. ma charakter uprzywilejowany i winna zostać spłacona z zajętej wierzytelności przypadającej dłużnikowi od N.. Zdaniem dłużnika zachodzi sytuacja określona w dyspozycji art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c., a jednocześnie zostały spełnione wszystkie przesłanki zwolnienia przedmiotowej należności spod egzekucji.

Postanowieniem z dnia 12 marca 2019 r. Komornik na podstawie art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. oraz art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych ograniczył zajęcie wierzytelności należnych Spółce dłużnej z N. o kwotę 87 240,00zł brutto stanowiącą kwotę wolną od egzekucji należną świadczeniodawcy spółki dłużnej tj. (...) Sp. z o.o. potwierdzonych fakturą VAT nr (...) oraz postanowił o kontynuowaniu postępowania egzekucyjnego w pozostałym zakresie zgodnie z wnioskiem wierzyciela.

Skarga wierzyciela zasługiwała na uwzględnienie.

Zauważyć przede wszystkim należy, iż zgodnie z powołanym przez skarżącego art. 838 k.p.c., gdy w wypadku zbiegu egzekucji sądowej i egzekucji administracyjnej organ egzekucyjny sądowy prowadzi obie egzekucje, przepisy kodeksu w przedmiocie ograniczenia egzekucji stosuje się również do należności podlegających egzekucji administracyjnej, chyba że określone w przepisach ustawy o egzekucji administracyjnej ograniczenia egzekucyjne są mniejsze.

Trafnie wskazał Naczelnik (...) U. (...) G., że przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r., poz. 1438 ze zm.) nie przewidują możliwości ograniczenia egzekucji z wierzytelności dłużnika przypadających mu od N. z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zdaniem Sądu pojęcie mniejszych ograniczeń w egzekucji, zawarte w powołanym przepisie, należy rozumieć jako ograniczenia mniej korzystne dla dłużnika.

Z przepisu art. 838 k.p.c. wynika, że w przypadku gdy ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji przewiduje mniejsze ograniczenia w egzekucji – (co mieści w sobie także brak danego ograniczenia, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie) – egzekucję świadczeń przekazanych z postępowania administracyjnego do postępowania sądowego prowadzi się z uwzględnieniem mniejszych ograniczeń istniejących w postępowaniu egzekucyjnym w administracji (bądź braku ograniczeń), tak jak gdyby na skutek rozstrzygnięcia zbiegu egzekucji nie nastąpiła zmiana trybu egzekucji administracyjnej na sądową (por. Adamczuk Andrzej. Art. 838. W: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom II. Art. 506-1217, wyd. III. Wolters Kluwer, 2015).

Zgodzić się zatem należy z wierzycielem, iż ograniczenie egzekucji wynikające z art. 831 §1 pkt 7 k.p.c. nie znajdzie zastosowania do wierzytelności będących przedmiotem egzekucji w sprawie Km 2414/18, a zatem Komornik nie miał podstaw do ograniczenia zajęcia wierzytelności należnych dłużnikowi od N.

Na marginesie, odnosząc się z kolei do argumentacji dłużnika wskazać należy, iż nawet gdyby przepis art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. mógł znaleźć zastosowanie w niniejszej sprawie, jego wykładnia dokonana przez Komornika jest nieprawidłowa.

Zauważyć bowiem należy, że zgodnie z art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. nie podlegają egzekucji wierzytelności przypadające dłużnikowi z budżetu państwa lub od N. z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych przed ukończeniem udzielania tych świadczeń, w wysokości 75% każdorazowej wypłaty, chyba że chodzi o wierzytelności pracowników dłużnika lub świadczeniodawców, o których mowa w art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Regulacja powyższa w sposób bezsporny uprzywilejowuje wierzytelności szczególnego rodzaju – tj. wierzytelności przypadające dłużnikowi z budżetu państwa lub od N. z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w rozumieniu przepisów ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych przed ukończeniem udzielania tych świadczeń.

Należy przy tym zauważyć, że ograniczenie zawarte w art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. nie wyłącza całkowicie możliwości prowadzenia egzekucji z wierzytelności wskazanych w tym przepisie ((...) sejmowy Nr 1925, Sejm RP VI kadencji). Poza wyłączeniem pozostaje bowiem 25% z każdorazowej wpłaty (ograniczenie zajęcia dotyczy jedynie 75% każdorazowej wypłaty).

Rozwiązanie przyjęte w art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. ma na celu zapewnienie realizacji praw wynikających z art. 68 Konstytucji RP, tj. świadczeń z zakresu opieki zdrowotnej opłacanych ze środków publicznych oraz zapobieżenie niemożności realizacji finansowania systemu ochrony zdrowia (przy braku możliwości pozyskiwania środków z innych źródeł, w ramach prowadzonej działalności), a w konsekwencji zapobieżenie likwidacji pracodawców.

W doktrynie zgodnie wskazuje się, że celem przyjętego rozwiązania, stanowiącego formalnie przywilej egzekucyjny dłużnika udzielającego świadczeń z zakresu opieki zdrowotnej, nie jest w istocie ochrona tegoż dłużnika, ale ochrona innych podmiotów – osób trzecich. „Chodzi mianowicie przede wszystkim o podmioty korzystające ze świadczeń

opieki zdrowotnej – osoby fizyczne, których zdrowie, a nawet niejednokrotnie życie, mogłoby zostać zagrożone w sytuacji całkowitego powstrzymania przepływu środków przeznaczonych na ochronę zdrowia. Przepis nie narusza istoty stosunku cywilnoprawnego łączącego podmiot udzielający świadczeń opieki zdrowotnej z jego kontrahentem (wierzycielem). Założenia o charakterze aksjologicznym wymuszają modyfikację tej cywilnoprawnej relacji; racje ekonomiczne wierzyciela muszą ustąpić przed racjami związanymi z ochroną dóbr osobistych pacjentów, takich jak życie i zdrowie. Podobną technologię rozwiązania kolizji praw podmiotowych można obserwować także na przykładzie prawa własności lokalu i praw najemców. W wielu przyjętych rozwiązaniach w obowiązującym stanie prawnym ekonomiczny interes właściciela ograniczany jest socjalno-społecznym interesem najemcy (np. uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego)” (Ereciński Tadeusz i Pietrkowski Henryk. Art. 831. W: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom V. Postępowanie egzekucyjne, wyd. V. Wolters Kluwer, 2016).

Sąd nie znajduje podstaw do uznania, jakoby na podstawie powołanego przepisu pracownicy lub świadczeniodawcy w rozumieniu art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych mogli prowadzić egzekucję przeciwko dłużnikowi bez uprzedniego uzyskania tytułu wykonawczego na swoją rzecz. Uprzywilejowanie wskazanych podmiotów, uwzględnione w art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. polega na tym, iż w przypadku gdy egzekucja toczyłaby się na rzecz jednego z tych podmiotów na podstawie tytułu wykonawczego uzyskanego przeciwko dłużnikowi, ograniczenie zawarte w art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. nie miałyby w ich postępowaniu egzekucyjnym zastosowania, tj. Komornik nie mógłby na tej podstawie ograniczyć egzekucji przeciwko dłużnikowi.

Reasumując, stwierdzić należy, iż przepis art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. na podstawie art. 838 k.p.c. w zw. z art. 8-10 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, nie znajdzie zastosowania w postępowaniu egzekucyjnym Km (...) a zatem zaskarżone postanowienie Komornika z dnia 12 marca 2019 r. podlegało zmianie, o czym Sąd orzekł w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2019r., poz. 785 ze zm.). Z uwagi na okoliczność, iż skarga wierzyciela na czynności komornika sądowego była zasadna, należało obciążyć dłużnika opłatą sądową od skargi w kwocie 50,00 zł.

SSR Joanna Krata